

UCHWAŁA NR 513/XXIII/2004  
RADY MIASTA LUBLIN  
z dnia 14 października 2004 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutu wniesionego do projektu planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część III – drugie wyłożenie

*/obszar północny zawarty pomiędzy ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta wraz z tymi ulicami, granicą administracyjną miasta do Al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego Al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i Północnej do Al. Kompozytorów Polskich, Al. Solidarności od Al. Kompozytorów Polskich do ulicy Wyrwasa/*

Na podstawie art. 7 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 roku - z późniejszymi zmianami) art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/) art.24 ust.3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami), uchwały Rady Miejskiej w Lublinie Nr 413/XXXIX/96 z dnia 21.11.1996 r. uchwała się co następuje:

§1

1. Nie uwzględnia się zarzutu, złożonego w dniu 31.05.2004 r. przez Pana [REDAKTOWANE] zam. przy ul. [REDAKTOWANE] w Lublinie dotyczącego ustaleń projektu planu dla nieruchomości nr 26/2 oraz (obr.18, ark.3) położonej w rejonie ul. [REDAKTOWANE] w Lublinie.
2. Przedmiotem zarzutu jest zakwestionowanie rozwiązań komunikacyjnych w obszarze wskazanej wyżej nieruchomości w ponownie wykładanym do publicznego wglądu projekcie planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego w obszarze miasta Lublina – część III ustalającym przeznaczenie gruntu pod tereny aktywności gospodarczej na działkach wydzielonych z dopuszczeniem funkcji mieszkaniowej (AG/M4) oraz pod sieć dróg dojazdowych niezbędnych do obsługi tego terenu (KDD-G). Zainteresowany nie zgadza się z likwidacją bezpośredniego wjazdu od [REDAKTOWANE].
3. Uzasadnienie dotyczące nieuwzględnienia zarzutu oraz pouczenie dotyczące możliwości zaskarżenia uchwały do sądu administracyjnego zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

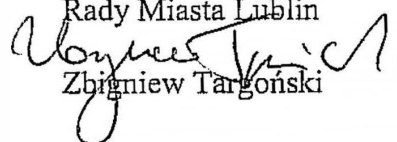
§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący  
Rady Miasta Lublin

  
Zbigniew Targoński

Załącznik Nr 1  
do Uchwały Nr 513/XXIII/2004  
Rady Miasta Lublin  
z dnia 14 października 2004 r.

## UZASADNIENIE

### DOTYCZĄCE NIEUWZGLĘDNIENIA ZARZUTU WNIESIONEGO DO PROJEKTU PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA LUBLINA - CZĘŚĆ III – drugie wyłożenie

*/obszar północny zawarty pomiędzy ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zehwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta wraz z tymi ulicami, granicą administracyjną miasta do Al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego Al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jazewskiego i Północnej do Al. Kompozytorów Polskich, Al. Solidarności od Al. Kompozytorów Polskich do ulicy Wyrwasa/*

W dniu 21 listopada 1996 roku Rada Miejska w Lublinie, działając w oparciu o art.7 ust.1 pkt.1 i art.8 ust.2 pkt.5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142 poz.1591 z 2001 roku), a także art.12 ust.1,2, i 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami) podjęła uchwałę Nr 413/XXXIX/96 w sprawie przystąpienia do zmiany planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w obszarze miasta Lublina.

Opierając się o zebrany materiał dowodowy, który obejmuje dokumenty formalne i merytoryczne związane ze sporządzeniem przedmiotowej części planu stwierdzono, co następuje: zgodnie z wymogami określonymi w art. 18 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym [dalej - uozp] Zarząd Miasta Lublina przeprowadził procedurę formalno-prawną poprzedzającą wyłożenie do publicznego wglądu trzeciej części projektu zmiany wymienionych wyżej planów zagospodarowania przestrzennego (m.in.: publiczne ogłoszenie – w tym w miejscowej prasie – o możliwości składania wniosków do planu, zawiadomienie na piśmie o przystąpieniu do sporządzenia planu organów i instytucji właściwych do uzgadniania planu, oraz zarządy województwa i powiatu, zbadanie spójności rozwiązań projektu planu z polityką przestrzenną określoną w „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina*”, uzgodnienie projektu zmiany planów z właściwymi organami określonymi w art. 18 ust. 4, zawiadomienie na piśmie – zgodnie z art.18 ust. 5 uozp - ustawowo określone podmioty o terminie wyłożenia projektu). Następnie w dniach od 11 marca 2002 r. do dnia 02 kwietnia 2002 r. Zarząd Miasta wyłożył do publicznego wglądu projekt III części zmiany planów wraz z prognozą skutków wpływu ustaleń tychże na środowisko przyrodnicze i prognozą skutków budowy obiektów handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m<sup>2</sup>. W okresie od 02 kwietnia 2002 r. do 16.04.2002 r. Zarząd Miasta przyjmował protesty i zarzuty pod adresem wyłożonej III części projektu zmiany planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w granicach miasta Lublina.

Po zebraniu i rozpatrzeniu wniesionych protestów i zarzutów, a także w wyniku uwzględnienia części z nich, Zarząd dokonał koniecznych i niezbędnych korekt w przedmiotowym projekcie. Nieuwzględnione protesty i zarzuty przekazał do rozpatrzenia Radzie Miejskiej w Lublinie. Rada rozpatrzyła wniesione skargi na sesji w dniu 27.06.2002 r.

W dniach od 26 kwietnia 2004 r. do dnia 17 maja 2004 r., po przeprowadzeniu przez Prezydenta Miasta Lublin, zgodnie z art. 18 ust 2 uozp, procedury formalno-prawnej (19 maja 2003 r. do 09 czerwca 2003. - uzgodnienia z ustawowo wskazanymi organami i instytucjami, 15.04.2004 r. – publiczne zawiadomienie, w tym w prasie, o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu przedmiotowego projektu /*Kurier Lubelski* Nr 89(12302), 14.04.2004 r. –

indywidualne pisemne zawiadomienia podmiotów wskazanych w art. 18 ust 5 uozp) nastąpiło, zgodnie z art. 25 uozp, ponowne wyłożenie projektu z uwzględnionymi protestami i zarzutami oraz wymaganymi dokumentami w postaci prognozy skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze oraz prognozy skutków przeznaczenia w planie terenów pod budowę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

W okresie kolejnych 14 dni, tj. do dnia 31 maja 2004 r. przyjmowano protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu.

Do dnia 30 czerwca 2004 r. Prezydent Miasta Lublin rozpatrzył wniesione protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu, przekazując nie uwzględnione do rozpatrzenia Radzie Miasta Lublin.

Z akt będących w posiadaniu Wydziału Strategii i Rozwoju Urzędu Miasta Lublin dotyczących procedury sporządzania projektu zmiany planów część III wynika, że Pan ██████████ złożył w terminie wyznaczonym publicznym ogłoszeniem, wniosek o zmianę ustaleń obowiązującego wówczas planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 26/2 zlokalizowanej przy ul. ██████████. Wniosek został częściowo uwzględniony. Z w/w akt wynika ponadto, że Wnioskujący złożył w terminie wyznaczonym publicznym ogłoszeniem, zarzut do ustaleń wykładanego po raz pierwszy projektu zmian planów zagospodarowania przestrzennego dla działki 26/2 położonej w Lublinie w rejonie ██████████. Zarzut został częściowo uwzględniony, a uchwałę Rady Miejskiej z dnia 27.06.2002r. (1501/LII/2002) wraz z uzasadnieniem dostarczone Wnioskującemu.

W dniu 31.05.2004, z zachowaniem terminu określonego ustawą, Pan ██████████ zakwestionował ustalenia zawarte w wykładanym ponownie projekcie planu – część III dla przywołanej działki, nie zgadzając się na likwidację dojazdu do w/w działki od ██████████.

W związku z powyższym należy zauważyć, co następuje: w obowiązujących do dnia 31.12. 2003 r. *Miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Lubelskiego Zespołu Miejskiego* (zatwierdzonym uchwałą, Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie, Nr XV/91/86, z dn. 30.12.1986 r. Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 2/87, poz. 25, z późniejszymi zmianami przyjętymi uchwałą Rady Miejskiej w Lublinie Nr L/500/93r., Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 17, poz. 101, z dn. 10. 12. 1993 r) w/w działka położona była na terenach liczonych brutto, oznaczonych symbolem III D 6UR,P (t.j. terenach usługowo-przemysłowych). W *Miejscowym planie szczegółowym zagospodarowania przestrzennego zgrupowania przemysłowo-składowego BURSAKI*, zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej Nr 79/VIII/94 z dnia 08.12.94 r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Lubelskiego Nr 19, poz. 122 z dnia 16.12.94 r., przedmiotowa własność przeznaczona została w części pod pas drogowy drogi dojazdowej oznaczonej symbolem 032KD w części pod teren przemysłu i usług na działkach indywidualnych 35PUHRm. W związku z art. 87 ust 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/) od dnia 01.01.2004 roku przedmiotowa działka nie jest objęta ustaleniami planistycznymi miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przeznaczenie terenu stanowi planistyczną kontynuację przeznaczenia przewidywanego w dotychczasowych ustaleniach prawa lokalnego, podobnie jak i zaproponowany układ komunikacyjny, który został zweryfikowany w związku z przebudową ██████████.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina, przyjętym uchwałą nr 359/XXII/2000 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 13.04.2000r., określającym politykę przestrzenną miasta oraz rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej, przedmiotowa działka leży w terenach aktywizacji gospodarczej i koncentracji miejsc pracy.

Teren, na którym znajduje się działka Wnoszącego był przedmiotem drugiego wyłożenia. W obszarze tym, w odniesieniu do projektu prezentowanego na pierwszym wyłożeniu, dokonano korekty układu komunikacyjnego.

Rozpatrując przedmiotowy zarzut należy zauważyć, że: w wyłożonym po raz pierwszy do publicznego wglądu projekcie zmian planów obowiązujących w granicach miasta Lublina – części III, między innymi, przedstawiono propozycje rozwiązań funkcjonalnych i komunikacyjnych dla obszaru, w którym zlokalizowana była działka nr 26/2. Były one wynikiem uwzględnienia części wniosków złożonych przez właścicieli działek położonych w tym rejonie w początkowym etapie procedury planistycznej. Uwzględnienie polegało na likwidacji w projekcie planu fragmentu drogi 032 KD w relacji północ-południe. Utrzymano drogę oznaczoną symbolem 032 KD w relacji wschód-zachód, nieznacznie zmieniając jej kierunek dostosowując ją do kierunku istniejących podziałów własnościowych. Droga ta uzyskała kategorię i symbol KDD. Natomiast, jeżeli chodzi o podnoszoną kwestię bezpośredniego włączenia do [REDAKTOWANE]: ani w planie szczegółowym Bursaki, ani w projekcie prezentowanym na pierwszym wyłożeniu, ze względu na klasę i kategorię [REDAKTOWANE] nie istniała możliwość bezpośrednich zjazdów na pojedyncze działki. Włączenie tego terenu do [REDAKTOWANE] mogło się odbywać wyłącznie przez ul. [REDAKTOWANE]

W wyniku wyłożenia do publicznego wglądu projektu zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w obszarze miasta Lublina - cz. III, w odniesieniu do dokonanych zmian ustaleń planistycznych wpłynęły pod adresem tej części projektu zarzuty właścicieli działki nr 26/2, działki nr 27/6 wskazujące na fakt, iż propozycja projektu likwidująca drogę 032 KD jest sprzeczna z decyzją Prezydenta Miasta Lublin o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Skarżący zwrócili uwagę, że likwidacja drogi uniemożliwi im kontynuowanie działalności gospodarczej na przedmiotowych działkach. Jednocześnie zarzut do wskazanych ustaleń projektu (pismo z dnia 8.04.2002 r.) złożył właściciel działki nr 25/4 wskazując, że nie zgadza się na likwidację drogi 032 KD i zawężenie dojazdu do w/w działki, na której prowadzi działalność gospodarczą wymagającą obsługi pojazdami o dużej ładowności.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 Zarząd Miasta Lublina zarzuty panów [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] dotyczące obsługi komunikacyjnej nieruchomości nr 26/2 oraz nr 27/6 uwzględnione zostały częściowo i w odniesieniu do nie uwzględnionej ich części przekazane zostały do rozpatrzenia przez Radę Miejską. W dniu 27.06.2002 r. Rada Miejska podjęła uchwały nr 1501/LII/2002 oraz nr 1502/LII/2002 w sprawie częściowego nieuwzględnienia wskazanych wyżej zarzutów. Uwzględnienie zarzutów wynikało z faktu, że ustalenia wyłożonego projektu planu naruszały interesy prawne osób będących właścicielami wskazanych w skargach nieruchomości. Naruszenie to polegało na znaczącym obniżeniu klasy dróg dojazdowych w terenach o przeznaczeniu głównie przemysłowo-usługowym. Prowadziło to w konsekwencji do zastąpienia drogi dojazdowej o charakterze drogi publicznej z możliwością przejazdu, 6-metrowymi ciągami pieszo-jezdny, a więc drogami o charakterze dróg wewnętrznych. Tego typu zmiana mogła wpłynąć negatywnie na sposób wykonywania własności na przedmiotowych działkach, które zostały zagospodarowane zgodnie z przeznaczeniem terenu i w oparciu o drogi wytyczone w obowiązujących planach miejscowych. Natomiast część zarzutów dotycząca likwidacji funkcjonującego obecnie dojazdu od [REDAKTOWANE] nie została uwzględniona. W uzasadnieniu przywołano przepisy prawa (Rozporządzenie. Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, § 9 ust.1 pkt.3), regulujące sposób włączenia do dróg klasy GP - głównej ruchu przyspieszonego (kontrola dostępności przez skrzyżowania, minimalna odległość między skrzyżowaniami, włączenia do GP wyłącznie z drogami lokalnymi) uzasadniając wykluczenie wnioskowanego włączenia dodatkowej ulicy w rejonie działki Wnoszącego.

W wyniku uwzględnienia części zarzutów i protestów złożonych pod adresem wyłożonego w I terminie projektu planu, w okresie od 26.04.2004 r. do 17.05.2004 r. ponownie wyłożono projekt w zakresie dokonanych zmian. W odniesieniu do kwestii dotyczącej m.in. własności Wnoszącego podjęto próbę rozwiązania problemu obsługi komunikacyjnej w tym rejonie. Ponowne rozważenie sytuacji spowodowało konieczność przywrócenia drogi KDD-G w relacji północ-południe i jej parametrów dających możliwość właściwej obsługi komunikacyjnej terenów przeznaczonych dla prowadzenia działalności gospodarczej, w których funkcja mieszkaniowa ma charakter dopełniający i integralnie z tą działalnością związany. Jednocześnie należy zauważyć, że waga tego połączenia komunikacyjnego nabiera istotnego znaczenia w sytuacji zamknięcia dostępu (dzisiaj rzecz tak ma się w stanie faktycznym) do [REDAKTOWANE], której klasa - droga główna ruchu przyspieszonego - nie pozwala, zgodnie z normami drogowymi, na bezpośrednie zjazdy poza wskazanymi włączeniami (Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, § 9 ust.1 pkt.3). Struktura własności, charakter istniejącego zainwestowania w obszarze naszego rozważania, a także jakość obsługi komunikacyjnej wymagały przywrócenia zlikwidowanej uprzednio drogi o przebiegu północ-południe. Biorąc powyższe pod uwagę, a także niezwykle skomplikowaną sytuację w odniesieniu do sprzeczności interesów występujących w obszarze, zaproponowano rozwiązanie ingerujące w najmniejszym stopniu w zlokalizowane w tym obszarze własności, lokując oś 15m drogi wzdłuż zachodniej granicy działki Wnioskującego. Zaproponowany przebieg jest optymalny oraz najbardziej pożądanym z punktu widzenia warunków technicznych. Zaprojektowana obsługa komunikacyjna daje możliwość dość swobodnego korzystania z nieruchomości jak też wykorzystywania jej w sposób dotychczasowy lub zgodnie z przeznaczeniem określonym w planie. Przedstawione rozwiązania, również dotyczą interesów prawnych właścicieli omawianych nieruchomości. Jednakże należy zauważyć, że następują one bez naruszenia obowiązujących norm prawa materialnego. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 85 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenie przeznaczenia terenu i zasad zagospodarowania należy do zadań własnych gminy. Ponadto zgodnie 10 ust. 1 pkt. 2 gmina w zależności od potrzeb może ustalić linie rozgraniczające ulice, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami publicznymi, a także zgodnie z pkt. 3 przytoczonego przepisu tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami wydzielanie gruntów pod drogi publiczne stanowi cel publiczny. Jak wynika z orzeczenia NSA (wyrok z dn. 6.04.1998, Sygn. Akt IV S.A. 2237/98, LEX nr 43839) „Gmina uchwalając plan miejscowy, może określone tereny przeznaczyć na cele publiczne, niezależnie od tytułów prawnych poszczególnych podmiotów do tych terenów, i takiej polityki planistycznej Gminy nie można poczytać za sprzeczną z prawem”. Wskazując zatem w projekcie planu tereny wyznaczone pod realizację obu wymienionych wyżej dróg nie naruszono norm prawa materialnego.

Projektując przebieg przedmiotowych dróg wzięto pod uwagę politykę gminy między innymi w odniesieniu do terenów, w obrębie których zlokalizowana jest przedmiotowa działka, a określoną w przytoczonym „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania...*”. Ponadto wzięto pod uwagę, na zasadzie dobrej kontynuacji, dotychczas obowiązujące ustalenia planistyczne. Uwzględniono także zaistniałe potrzeby w zakresie istniejącego zagospodarowania tych terenów oraz fakt zamknięcia z uwagi na klasę dostępu do [REDAKTOWANE]. W wyniku tak zakreślonego horyzontu działań ponownie wprowadzono drogę dojazdową mającą za zadanie obsługę komunikacyjną wyznaczonych obszarów, a przebieg w południowym odcinku zmieniono biorąc pod uwagę uwarunkowania własnościowe wszystkich właścicieli tego rejonu oraz właściwą jakość

geometrii zaproponowanego układu. Wytyczenie drogi w wersji zaprojektowanej i wyłożonej po raz drugi do publicznego wglądu powoduje, że skrócony zostaje odcinek łączący omawiany obszar z [REDAKTOWANE], drogi mającej niebagatelne znaczenie dla właściwej i sprawnej obsługi terenów przeznaczonych pod działalność gospodarczą najkrótszy, a więc optymalny przebieg.

Należy podkreślić ponadto, że w projekcie publicznie zaprezentowanym w II wyłożeniu, nastąpiła zasadnicza zmiana projektowanego sposobu obsługi komunikacyjnej terenu, natomiast kwestia bezpośredniej obsługi w/w działki od [REDAKTOWANE] nie uległa zmianie, nie była więc przedmiotem drugiego wyłożenia. W związku z tym, właśnie z uwagi na przedmiot wyłożenia, brak podstaw do rozpatrzenia skargi Wnoszącego w odniesieniu do proponowanej w skardze zmiany obsługi komunikacyjnej. Inne potraktowanie tej kwestii wykraczałoby poza zakres dyspozycji art. 25 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że dokonana została zmiana ustaleń w obrębie w/w działki, w związku z tym kwalifikuje się wniesioną sprawę jako zarzut w rozumieniu art. 24 ust.1 uozp. Jednakże w związku z tym, że podnoszona w piśmie kwestia obsługi komunikacyjnej zaproponowanej dla w/w działki w projekcie drugiego wyłożenia, wprawdzie narusza interes prawny Wnioskującego, lecz nie narusza przepisów prawa materialnego odmawia się uwzględnienia przedmiotowego zarzutu.

Główną podstawą prawną rozstrzygnięcia nieuwzględnionego przez Prezydenta Miasta Lublin złożonego zarzutu jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późn. zm.) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten obliguje Radę Miasta do rozpatrzenia zarzutu, ale nie zobowiązuje do jego uwzględnienia. W oparciu o ten przepis Rada Miasta może odrzucić zarzut, naruszając interes prawny właściciela, jeżeli nie spowoduje to naruszenia prawa, a okoliczności faktyczne uzasadniają takie rozstrzygnięcie. Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego i przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Lublin uznała, że decyzją właściwą jest pozostawienie w odniesieniu do przedmiotowej działki ustaleń projektu planu określających przeznaczenie i sposób jej zagospodarowania.

Zgodnie z art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „Plan miejscowy kształtuje wraz z innymi przepisami sposób wykonywania prawa własności”, może więc wprowadzać ograniczenia w niezbędnym zakresie, jeżeli – tak jak w tym przypadku – zachodzi niesprzeczność tych rozstrzygnięć z Konstytucją RP, kodeksem cywilnym oraz innymi przepisami. Prawo własności jest prawem fundamentalnym, ale nie jest prawem niewzruszalnym, gdyż w sytuacjach przewidzianych przepisami szczególnymi (np. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym) może być ograniczone. Poprzez uwzględnienie stanu faktycznego i stanu prawnego oraz związków pomiędzy nimi wykazano, iż ograniczenie, wynikające z odrzucenia zarzutu, choć nie odpowiada wnioskowi właściciela, nie powoduje stanu naruszenia prawa. Zostało podjęte w zgodzie z obowiązującym prawem materialnym, poprzez właściwy organ w ramach prawidłowo przeprowadzonej procedury planistycznej. Rada Miasta Lublin odrzucając zarzut działała w sposób zgodny z prawem i nie nadużyła przysługującego jej na mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe odmawia się uwzględnienia przedmiotowego zarzutu.

#### POUCZENIE

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami) uchwałę o odrzuceniu zarzutu w całości lub części, Wnoszący zarzut może zaskarżyć do sądu administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIASTA  
  
dr Zbigniew Tęgoński